

жива ли е?“ — Жива. — „Щомъ е така ударете му триста пръчки, по горѣщи за да не коли хората.“ Рѣчено направено; прѣчели му триста, и отишалъ той въ болницата, а отъ болницата избѣгалъ въ горитѣ и лѣсоветѣ, отъ казакъ станалъ кеседжия. „Жално! за всичкото нещастие е причина кучето Колотушка. Ако той ме бѣше подърналъ за косата и не би написалъ донесение, тогава и самиятъ дяволъ нвщо не би узналъ, а щѣхъ азъ и сега да си бѣдж юпакъ казакъ, а не нещастенъ въйвода. Жално! Жално!“ и кълнеше той сотника Колотушка на баща и на майка. Защо не ме погълча, не ме наказа, а направо погуби? Това не е по-християнски, не е по-славянски.

На Кючюкъ Стефанъ му е жално за казашкият животъ.

Тѣй-то бива на бѣлийтъ свѣтъ. Человѣка захва-налъ да служи на Бога и на царя, и изведиъжъ всичко изгубилъ. Сега той служи на *комитета* и на дявола.

На разсѣмване лодката се приближи до-брѣга подъ самиятъ лѣшокъ на Кюстенджа. Пехливанина, прѣди още да успѣе да излѣзе изъ лодката, изсвири грѣмко три пѣти съ устата си. Отъ Английската гостилница тутакси притърча единъ сваженъ момѣкъ, слуга, съ калпакъ и бѣла прѣстилка. Момака сѣщо бѣше *комита*, защото си казаха съ въйводата бѣлѣнитѣ; той немедленно ги заведе всичкитѣ, прѣзъ заднята страна на гостинницата, въ една голѣма стая.

Оттука тѣ, въ каракачански дрѣхн, трѣгнаха за желѣзницата. Мария бѣше облѣчена съ фустанъ и суртукъ, такива дрѣхн, каквито носятъ румѣнскитѣ гражда-нки, които още не сж ги покварили дамигъ въ Букурещъ и Яшь, и каквито дрѣхн и се а още се срѣщатъ въ Гушъ и Браила. Българскитѣ *комитети*, както и пол-скитѣ *комитети* въ последното възстание, си бѣхж на-тъкмили множество агенти, условни знакове, дрѣхн за прѣобличание, конѣ и пайтони за да возятъ лѣтящитѣ отъ едно мѣсто на друго агенти, даже буфети и канце-ларии: на всѣкъждѣ комисари, агенти, комитети, съ една